ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 14 Αὐγούστου 1921 Μιχαίου τοῦ προφήτου

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Ἔτος Ε'. Ἀριθμὸς 1472

Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα : Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

Τηλ. Διεύθυνσις : «ΕΛΛΟΓΟΝ» Μυτιλήνην

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΛΕΣΒΟΥ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία Δρ. 30	Ἐτησία Δρ. 35	Ἐτησία Δρ. 50
Ἑξάμηνος » 18	Ἑξάμηνος » 20	Ἑξάμηνος » 30

Συνδρομαὶ καὶ ἀγγελίαι προπληρώνονται

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

Χειρόγραφα οὐδέποτε ἐπιστρέφονται — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ : ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ — Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβὰς ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ

Ὁσάκις παρουσιάζεται πρὸς λύσιν τὸ Ἀνατολικὸν πρόβλημα, τίθενται πάντοτε ἀντιμέτωπα πρὸς αὐτὴν τὰ ἀθιγόμενα Εὐρωπαϊκὰ συμφέροντα.

Ἂς ἴδωμεν ἂν ὑπάρχῃ σκιὰ ἠθικῆς ὑποστάσεως εἰς τὰ συμφέροντα ταῦτα, ἂν ταῦτα ἔχουσι γενικὴν σημασίαν, ἢ ἂν ὑπὸ τὴν ἀποδιδομένην γενικότητα κρύπτεται ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν συμφερόντων ὀλίγων τινων ἀτόμων.

Δέον πρωτίστως νὰ διευκρινισθῇ ποία ἡ ἔννοια τῶν συμφερόντων τούτων.

Παραμένουσα δηλονότι ἡ Τουρκία ὅπως εἶναι κράτος ἀπολίτιστον, ὀπισθοδρομικόν, ἀρχέγονον, τυραννικόν, ἄνευ βιομηχανίας, ἄνευ ἐμπορίου, ἄνευ ναυτιλίας, ἄμορφωτον, ἀπαίδευτον, μὴ προάγον τοὺς πλουτοπαραγωγικοὺς αὐτοῦ πόρους, ἐξυπηρετεῖ πῶς τὰ συμφέροντα, ἤτοι τὰς ἀνάγκας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ λαοῦ ;

Ἢ ἄλλως, παραμένουσα ὁποία εἶναι, παρέχει τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ὑποκατασταθῇ ἀργότερον ὑπὸ μιᾶς οἱασδήποτε εὐρωπαϊκῆς δυνάμεως, τῆς ὁποίας ὁ πλεονάζων πληθυσμὸς μετοικῶν ἐκεῖ νὰ ἐκμεταλλευθῇ αὐτὸς τὰς πηγὰς τοῦ φυσικοῦ αὐτῆς πλούτου ;

Μέχρι τοῦδε ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν συμφερόντων τούτων ἐσήμαινε τὴν πολιτικὴν ἐκμετάλλευσιν, τὴν οἰκονομικὴν διείσδυσιν καὶ τὴν βιομηχανικὴν ἐπικράτησιν.

Τῆς πολιτικῆς ἐκμεταλλεύσεως τὰ ἀποτελέσματα εἶναι γνωστά. Ἐπέτυχεν ἀπόλυτον σχεδὸν τὴν πολιτικὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς Τουρκίας ἡ Γερμανία, καταστήσασα αὐτὴν δορυφόρον της, διὰ νὰ τὴν συμπαρασύρῃ εἰς τὴν τύχην της. Ἡ οἰκονομικὴ διείσδυσις καὶ ἡ βιομηχανικὴ ἐπικράτησις, μόνον εἰς κράτη ἔχοντα τάσεις πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὸν πολιτισμόν, φέρει ἀποτελέσματα, ἐξυπηρετοῦντα καὶ τοὺς κεφαλαιούχους καὶ τοὺς βιομηχάνους ἀλλὰ καὶ τοὺς λαοὺς διὰ τῆς παροχῆς ἐργασίας εἰς αὐτούς.

Πόσον μᾶλλον ἀποτελεσματικὴ καὶ περισσότερον καρποφόρος παραδείγματος χάριν θὰ ἦτο ἡ διάθεσις κεφαλαίων εἰς ἓν κράτος τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκει τὴν γενικὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων τῆς προόδου καὶ τῆς ἀναπτύξεώς του, τὴν βελτίωσιν τῶν συγκοινωνιῶν του, τὴν χρησιμοποίησιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ φυσικοῦ του πλούτου, ἀπὸ ἕτερον κράτος ἀρκούμενον εἰς τὴν διὰ καμήλων συγκοινωνίαν, θεωροῦν πολυτέλειαν καὶ ἀντιτιθέμενον εἰς τὰς θρησκευτικάς του δοξασίας τὸν ἠλεκτρισμόν, καὶ ἐν γένει ἀρκούμενον εἰς ὅσα ἐχάρισεν ἡ φύσις, θεωροῦν δὲ ἁμάρτημα τὸν ἐκβιασμὸν αὐτῆς, ὅπως καταστῶσι πλουσιώτερα καὶ τελειότερα τὰ ἀγαθά της ;

Καὶ πῶς θὰ συνετελεῖτο ἡ βιομηχανικὴ ἐπικράτησις εἰς ἓν κράτος τοῦ ὁποίου ἡ μεγίστη πλειονότης τῶν κατοίκων οὐδεμίαν αἰσθάνεται ἀνάγκην τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων ;

Περὶ κατακτήσεως τουρκικῶν ἐδαφῶν πρὸς ἐγκατάστασιν εὐρωπαϊκῶν λαῶν οὐδὲ λόγος φρονοῦμεν δύναται νὰ γίνῃ, ἀφοῦ εἶναι ἀποδεδειγμένον, ὅτι οὐδαμοῦ τῆς Τουρκίας ἐνεκατεστάθησαν μᾶζαι. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς μεγαλουπόλεις μόνον αὐτῆς ἐγκαθίστανται ὀλίγοι Εὐρωπαῖοι κεφαλαιοῦχοι καὶ ἴσως ἴσως χάριν αὐτῶν μόνον ἐδημιουργήθη ὁ ὅρος «Εὐρωπαϊκὰ συμφέροντα».

Πόσον ὅμως πραγματικῶς θὰ ἐξυπηρετοῦντο τὰ γενικὰ συμφέροντα τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν, τὰ οἰκονομικά, καὶ ἐμπορικά, καὶ βιομηχανικὰ τοιαῦτα, ἡ ἐπισκόπησις τῶν ἐν Ἑλλάδι συντελεσθέντων καὶ συντελουμένων δύναται νὰ ἀποδείξῃ.

Μικρὸν βασίλειον αὐτή, ἐγκατιδρυθὲν εἰς τὴν ἀγονωτέραν γωνίαν τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἠπείρου, προήγαγε τόσον τὸν δημόσιον καὶ τὸν ἰδιωτικόν του πλοῦτον ἐντὸς μιᾶς ἑκατονταετίας, ὥστε ἐν πολλοῖς νὰ ὑπερβάλῃ ἄλλα κράτη πολὺ αὐτῆς μεγαλείτερα καὶ ἀσυγκρίτως εὐρωπαϊκώτερα.

Ἂν μάλιστα ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ ἑκατονταετὴς αὐτῆς βίος ἦτο πλήρης πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν καὶ ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν κλυδωνισμῶν, πᾶσα σύγκρισις θὰ ἔθετεν αὐτὴν εἰς πολὺ ὑψηλοτέραν βαθμίδα.

Ὅταν δὲ ἔφθασεν αὐτὴ εἰς τὰ ἐδάφη, ὅπου τὴν ὤθησεν ἡ ζωτικότης τῆς φυλῆς καὶ ἡ ἀσύγκριτος ὁρμητικότης τοῦ στρατοῦ της, τίς δύναται νὰ ἀμφιβάλῃ ὅτι θὰ καταστήσῃ καὶ τὰ ἐδάφη ταῦτα τόσον πλούσια καὶ τόσον παραγωγικά, ἐξυπηρετοῦσα πραγματικῶς καὶ ὑπὸ τὴν ἠθικὴν των σημασίαν τὰ εὐρωπαϊκὰ συμφέροντα ;

Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΟΥ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΔΗΜΩΔΕΙΣ ΔΟΞΑΣΙΑΙ ΠΕΡΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Ἑδραῖον θεμέλιον τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως ἀποτελεῖ πρὸ παντὸς ἡ κοινότης τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων, τῶν δοξασιῶν καὶ τῶν παραδόσεων τῆς ἀντιλήψεως τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου καὶ τῆς ἐκδηλώσεως τῶν συναισθημάτων καὶ ἐπὶ πᾶσιν, ἡ κοινότης τῶν πόθων καὶ τῶν ἐλπίδων. Εἶναι ταῦτα τὰ **ὁμότροπα ἤθη**, τὸ ὁποῖα ἐν τῇ θαυμασίᾳ ἐκείνῃ διατυπώσει τῆς ἐννοίας τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης περιέλαβον οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ἱστορεῖ ὁ Ἡρόδοτος ὅτε κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἐν Πλαταιαῖς μάχης, ἀπορρίπτοντες μεγαλοφρόνως τὰς συμφορωτάτας καὶ δελεαστικὰς τοῦ Μαρδονίου προτάσεις, ἀπεδείκνυον πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅτι εἶχον σαφῆ ἐπίγνωσιν τῶν δεσμῶν, οἵτινες συνέδεον αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. Τἆλλα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν ἀττικὸν ἐκεῖνον ὁρισμὸν συνιστῶσι τὸ ἔθνος, τὸ **ὅμαιμον**, ἤτοι ἡ κοινότης τῆς καταγωγῆς, τὸ **ὁμόγλωσσον** καὶ τῆς λατρείας ἡ κοινότης, δυνατὸν νὰ μὴ συνυπάρχωσι πάντα εἰς ἓν ἔθνος ἢ νὰ μὴ ἀποτελῶσι τὸ διακριτικὸν γνώρισμα ἑνὸς ἔθνους ἀπὸ ἄλλου. Ἀλλὰ τὰ **ὁμότροπα ἤθη** ἀρκοῦσι καὶ μόνα, ὅπως ἀνοικοδομηθῇ ἐπ' αὐτῶν ἡ συνείδησις τῆς ἑνότητος. Λαοὶ ἑτερότροποι τὰ ἤθη δύνανται βεβαίως ν' ἀποτελέσωσι πολιτικὴν ἕνωσιν νὰ συγκροτήσωσι κράτος, ἀλλὰ τοῦ τεχνητοῦ κατασκευάσματος τούτου ἡ συνοχὴ καὶ διάρκεια ὅρους ἔχουσιν ἢ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἀνάγκης, ἥτις ἔφερεν ἐν ἀρχῇ τὴν ἕνωσιν, ἢ τὴν τελειότητα τῆς κυβερνητικῆς ὀργανώσεως, ἄλλως ὑφίσταται μόνον ὑπὸ τῆς δυνάμεως καὶ τῆς βίας συγκρατούμενον. Ἐνῷ ὁμοεθνεῖς πληθυσμοί, κεχωρισμένοι κατὰ περίστασιν, κυριώτατον ἰδεῶδες τρέφουσι τὴν πρὸς ἀλλήλους προσέγγισιν καὶ τὸν ἀπαρτισμὸν ἀρρήκτου πολιτικῆς κοινωνίας.

Ἡ κοινότης τῶν ἠθῶν καὶ τῶν δοξασιῶν ἐκδηλοῦται περιτρανῶς παρὰ τῷ ἑλληνικῷ λαῷ, διατηρουμένη ἐν ἀδιασπάστῳ συνεχείᾳ ἀπὸ παλαιοτάτων χρόνων. Ὁπουδήποτε καὶ ἂν οἰκοῦσιν Ἕλληνες ἔχουσιν ὁμότροπα ἤθη, ἀπὸ τῶν ποντικῶν βορείων παραλίων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῆς Καππαδοκίας μέχρι τῆς Ἠπείρου καὶ τῶν νήσων τοῦ Ἰονίου, καὶ ἀπὸ τῆς βορείας Θρᾴκης καὶ τῆς Μακεδονίας μέχρι τῆς Κρήτης καὶ τῆς Κύπρου. Τῶν πλείστων δὲ τῶν συνηθειῶν καὶ δοξασιῶν τούτων δυνάμεθα νὰ ἀνεύρωμεν τὴν ἀρχὴν ἐν τῷ ἀρχαίῳ ἑλληνικῷ κόσμῳ καὶ νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν διατήρησιν αὐτῶν κατὰ τοὺς μεσαιωνικοὺς χρόνους. Αἱ λαογραφικαὶ ἔρευναι τοῦ Curt. Wachsmuth, τοῦ Bernhard Schmidt, τοῦ J. C. Lawson καὶ ἄλλων κατέδειξαν τὰς πρὸς τὸν βίον τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων σχέσεις καὶ ὁμοιότητας τοῦ βίου τῶν σημερινῶν, καὶ ἐσημείωσαν παράλληλα φαινόμενα τοῦ βίου τῶν βυζαντινῶν. Ἑνὸς δ' ὅμως διακριτικοῦ γνωρίσματος τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, τῶν κοινῶν πόθων καὶ ἐλπίδων τοῦ λαοῦ, ἡ γένεσις εἶνε ὑστερωτέρα. Οἱ πόθοι καὶ αἱ ἐλπίδες ἑνὸς λαοῦ μεταβάλλονται ἑκάστοτε γενόμενοι καὶ σχηματιζόμενοι μετὰ μεγάλην τινὰ περιπέτειαν συγκλονίσασαν ἰσχυρότατα τὴν ἐθνικὴν ψυχήν.

Τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ οἱ κοινοὶ πόθοι καὶ ἐλπίδες συγκεφαλαιοῦνται εἰς τὴν λεγομένην μεγάλην Ἰδέαν, ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν ὁλοσχερῆ ἀπελευθέρωσιν καὶ τὴν πολιτικὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Τούτων δὲ κορωνὶς θεωρεῖται ἡ ἀνάκτησις τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἁγίας Σοφίας εἰς τὴν ὀρθόδοξον χριστιανικὴν λατρείαν.

Εἰς τὸ ἰδεῶδες τοῦτο δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι κατ' ἐξοχὴν ἀποτυποῦται ὁ χαρακτὴρ τῆς νεοελληνικῆς ἐθνότητος. Διότι εἰς τοὺς πόθους τοῦ λαοῦ περὶ τοῦ μέλλοντος συγκεντροῦνται αἱ ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος, ἀναπλασσομένου τελειοτέρου διὰ τῆς διορθώσεως τῶν πλημμελειῶν καὶ παραμυθίας τῶν συμφορῶν. Οἱ ἐθνικοὶ πόθοι ἐμφαίνουσιν ὅτι ὁ λαὸς ἔχει συνείδησιν ἑαυτοῦ, ὅτι γινώσκει τὸ παρελθόν του καὶ τὰ ἐπιβαλλόμενα εἰς αὐτὸν καθήκοντα ἐν τῷ παρόντι πρὸς παρασκευὴν αἰσίου μέλλοντος. Ὁ δ' ἀμοιρῶν τούτων οὐδὲ διακριτικόν τινα χαρακτῆρα ἀπὸ τῶν ἄλλων λαῶν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἔχων, καὶ τῆς ἀναγκαίας συνοχῆς εἶναι ἐστερημένος· διότι μόνοι οἱ ἐθνικοὶ πόθοι εἶναι ἱκανοὶ νὰ σφίγξωσι τοὺς δεσμοὺς τοὺς συνέχοντας πρὸς ἀλλήλους τοὺς εἰς τὸ αὐτὸ ἔθνος ἀνήκοντας· ἡ τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν ἐλπίδων κοινότης ἐμπνέει τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην καὶ πεποίθησιν ἐνισχύουσα τὴν ἀλληλεγγύην. Ἄνευ τούτων ἔχομεν κοινωνίαν ἀτόμων, ἐπιδιωκόντων τὴν πλήρωσιν συμφερόντων συγκρουομένων, κοινωνίαν, ἧς τοὺς χαλαροὺς δεσμοὺς εὐχερῶς δύνανται νὰ διαρρήξωσι περιστάσεις τυχαῖαι. Ὅπου ἐλλείπουσιν ἐθνικοὶ πόθοι ἐλλείπει καὶ ἡ ἱστορικὴ συνείδησις, ὁ δὲ λαός, εἰς τὸ παρὸν μόνον ἀποβλέπων, ἄνευ συναφείας πρὸς τὸ παρελθὸν καὶ πρὸς τὸ μέλλον, διατελεῖ ἐν νάρκῃ πολιτικῇ καὶ ἠθικῇ, προδρόμῳ ἐξουδενώσεως καὶ ἐξαφανίσεως· καὶ μόνην ἐλπίδα ἀνορθώσεως ἔχει, ἂν ἐξ εὐτυχοῦς τινος περιστάσεως ἐπιπνεύσῃ γενναίων ἰδεῶν πνοή, δυναμένη νὰ δημιουργήσῃ καινόν τι ἰδεῶδες.

(ἀκολουθεῖ)

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

ΦΙΛΟΤΕΧΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ 1890-1921

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Δυὸ χρόνια ὅμως, ἔστω καὶ ἀκατάστατης ἀκόμη εἰσηγήσεως τῶν νέων ἰδεῶν, ἤρκεσαν γιὰ νὰ ταράξουν τὶς καθιερωμένες μαθητικὲς συνήθειες, καὶ νὰ κάνουν τοὺς συμμαθητάς του νὰ προσέξουν κάποια πράγματα ποῦ δὲν τοὺς τὰ μάθαιναν οἱ πάνσοφοι καθηγηταί των. Ἔφυγαν εἰς τὰ σπίτια των μὲ κλονισμένη τὴν πεποίθηση γιὰ τὸ ἀλάθητο τῶν διδασκάλων των, καὶ κεντημένη τὴν ὄρεξη πρὸς ἔρευναν ζητημάτων ποῦ τοὺς τὰ ἐδίδασκαν καὶ τὰ θεωροῦσαν ὡς καλῶς θεμελιωμένα ἕως τότε.

Τὰ καλοκαίρια, τὴν ἐποχὴ τῶν παύσεων, ὅταν γύριζε στὸ χωριό του νὰ ξεκουρασθῇ, μ' ὅλο τὸν κίνδυνο ποῦ ἠμποροῦσε νὰ ξεσπάσῃ εἰς βάρος τῆς πολυμελοῦς του οἰκογενείας, γιατί οἱ ἰθύνοντες θέλουν τοὺς ἄλλους σκλάβους αὐτοὺς σωματικῶς καὶ ψυχικῶς, αὐτὸς καιόμενος ἀπὸ ἱερὸν ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὴν ἀλήθεια ποῦ ἐλάτρευε, προκαλοῦσε θορυβώδεις συζητήσεις, γύρω κυρίως σὲ δυὸ ζητήματα. Τὸ γλωσσικὸ καὶ τὶς θεοκρατικὲς ἰδέες τοῦ καλογηρισμοῦ.

Οἱ διδάσκαλοι ποῦ βρίσκοντο τὰ χρόνια αὐτὰ στὴν περιφέρεια τῆς Γέρας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Δημ. Ἀλβανός, ἀφοῦ δοκίμασαν πρῶτα νὰ συζητήσουν μαζί του, σιγὰ σιγὰ ὑποχώρησαν, καὶ ἀργότερα ἔγιναν ὀπαδοί του. Οἱ ἔφοροι καὶ οἱ ἄλλοι ἰθύνοντες τὰ τῆς Κοινότητος, στὴν ἀρχὴ ἄκουαν μὲ δυσφορία, καὶ ἔβλεπαν μὲ κακόβουλους μορφασμοὺς τὸν μικρὸν ἐπαναστάτη, μὰ ὕστερα, ἐγοητεύθηκαν κι' αὐτοὶ καὶ ἀπὸ πολέμιοι κατήντησαν φίλοι του καὶ θερμοὶ ὑποστηρικταί του.

Ἔτσι μόλις τελείωσε τὸ Γυμνάσιο, μὲ βοηθήματα ἐτήσια ἀπεφασίσθη νὰ σταλῇ στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ σπουδάσῃ φιλολογία. Μὰ ὁ Στρατῆς σὲ μιὰ στιγμὴ λιποψυχίας, καὶ θετικωτέρου ἀντικρύσματος τῆς ζωῆς, ἀντὶ στὴ Σχολὴ τῆς φιλολογίας ἐνεγράφη στὴν Ἰατρική. Ὁ ζῆλος του ὅμως τόσο γιὰ τὴ τέχνη δὲν ὑπεχώρησε ἐξακολουθοῦσε νὰ μελετᾷ καὶ νὰ γράφῃ. Ποιήματά του καὶ διηγήματα ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν «Ἀκρόπολι» καὶ ἐπ' ἀρκετὸ διάστημα ἔδινε τακτικὰ ὕλη στὸ περιοδικὸ «Ἁρμονία» ποῦ ἔβγαζε ὁ κ. Γ. Μπαρτ.

Εἰς τὰ 1901 εἶχεν ἕτοιμη γιὰ ἔκδοση μιὰ συλλογὴ διηγήματα δημοσιευμένα καὶ μή, καὶ ἕνα τετράδιο ποιήματα, ποῦ τὰ πιὸ πολλὰ ἦσαν ἐμπνευσμένα καὶ γραμμένα πάνω σὲ θέματα καὶ ἥρωες τοῦ Χριστιανισμοῦ. Φαίνεται ὅτι δὲν εἶχεν ἀκόμη σβύσει ἀπ' τὴν ψυχή του ἡ ἐπίδρασις τῶν θεολογικῶν του σπουδῶν καὶ τῆς παραμονῆς του εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· μὰ τὸ ποιητικὸ αὐτὸ συναξάρι, νὰ εἰπῇ κανείς, δὲν ἦταν βέβαια καλογηρίστικο.

Τὸν ἴδιο χρόνο, ἕνας ἔρωτας παράξενος καὶ παράφορος ἐκυριάρχησε τῆς ζωῆς του ὅλης· ἐγεννήθη ξαφνικὰ μιὰ νύχτα τῆς ἀποκρηᾶς, ἐξελίχθη ταχύτατα εἰς ἕνα πάθος ὁρμητικὸ καὶ εἰς τὸ τέλος δυὸ μηνῶν κατέληξεν εἰς γάμον.

Καθὼς ἦταν φύσει παράφορος, καὶ δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἀνεχθῇ ἐμπόδια εἰς τὸ δρόμο του, χωρὶς νὰ σκεφθῇ τὶς κοινωνικὲς καὶ οἰκογενειακὲς συνθῆκες, ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ὁποίων εὑρίσκετο, τὰ περιφρόνησεν ὅλα γιὰ νὰ φθάσῃ στὸ σκοπό του. Δυστυχῶς ἡ κοινωνία μερικὰ τολμήματα, ὅσον καὶ ἂν εἶναι ἔντιμα καὶ ἔξω κάθε πρόστυχου ὑπολογισμοῦ τὰ τιμωρεῖ σκληρά. Μόλις ἐγνώσθη ὁ γάμος του ἐγκατελείφθη ἀπὸ ὅλους· ἡ ὑλικὴ βοήθεια τῶν ὑποστηρικτῶν του ἔπαυσε καὶ ἡ οἰκογένειά του δὲν τοῦ ἐσυγχώρησε οὔτε μετὰ χρόνια τὸ παράτολμο τόλμημά του.

Ἔτσι βρέθηκε μόνος μὲ τὴ γυναῖκα του μὰ κι' αὐτῆς ἡ οἰκογένεια μόλις εἶδε τὴ φτώχεια τοῦ γαμπροῦ, ποῦ ἐπιπλέον εἶχε ἀγκαστρέψῃ τὸν ἐπιχειρήσεις. Ὡς τόσο καὶ οἱ δυό τους, ψυχὲς δυνατές, ὑπέμεναν σιωπηλοὶ τὸν πόνο τους· ἔφυγαν εἰς τὸ χωριὸ ποῦ εἶχε διορισθῇ διδασκάλισσα ἡ σύζυγός του, καὶ ἐκεῖ στερούμενοι τῶν πάντων, καὶ μόνον ἀπὸ ἀγάπη πλούσιοι ζοῦσαν ξεχασμένοι ἀπὸ ὅλους· μαρτυρικὰ ἦταν τὰ χρόνια αὐτὰ τῆς ζωῆς των εἰς τὴ Βατούσσα. Ἐξοικονομοῦσαν, ἕνας Θεὸς τὸ ξέρει πῶς, τὰ χρήματα ποῦ ἀπῃτοῦντο γιὰ τὶς ἐγγραφὲς τοῦ Στρατῆ εἰς τὸ Πανεπιστήμιο καὶ γιὰ τὴν ἀγορὰ τῶν ἀπαραιτήτων βιβλίων γιὰ τὴ μελέτη τῆς ἐπιστήμης του. Ἔτσι κατωρθώθη εἰς τὰ 1904 νὰ εἶναι ἕτοιμος γιὰ τὶς διδακτορικὲς ἐξετάσεις. Γι' αὐτὲς ὅμως, ἀπῃτοῦντο χρήματα, ποῦ δὲν ἦταν πιὰ δυνατὸν νὰ τοῦ περισσέψουν δίχως νὰ πεθάνουν τῆς πείνας.

Διωργανώνετο τότε γιὰ πρώτη φορὰ μία ἐκδρομὴ γιὰ τὶς ἑορτὲς τοῦ Πάσχα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Ὁ Στρατῆς ἐθυμήθηκε τὸν παλαιὸ προστάτη του καλόγηρο, καὶ ἐπωφελούμενος τῆς εὐκαιρίας κατώρθωσε νὰ ταξιδέψῃ ἕως ἐκεῖ ὡς δημοσιογράφος ἀντιπρόσωπος τῆς «Ἀκροπόλεως» καὶ τῆς «Ἑστίας» ἐκεῖ κάτω, ἴσως διότι εἶχον ξεχάσει καὶ συγχωρήσει τὸ μικρὸ τὸν ταραξία, ἴσως καὶ διότι ἐφοβήθηκαν τὸ δημοσιογράφο, τὸν ἐβοήθησαν προθυμότατα· καὶ τελειώνοντας τὸ 1904 ἔδωσεν ἐξετάσεις καὶ ὠνομάσθη διδάκτωρ.

Ἐχρειάζετο τώρα νὰ μείνῃ στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ ἕνα δυὸ φροντιστήρια γιὰ τὶς πρακτικές του ἐξετάσεις· τὸ οἰκονομικὸ πρόβλημα ὀρθώθη πάλι ἀπαίσιο μπροστά του, ἦταν ἀδύνατον νὰ ζήσῃ εἰς τὴν Ἀθήνα οἰκογενειακῶς. Εἶχεν ἀποκτήσει ἕνα παιδάκι, καὶ ἡ γυναῖκα του εἶχε παυθεῖ ἀπ' τὴ θέση της. Ἐπλησίαζε πρὸς τὸ τέρμα τῶν ἀγώνων του, καὶ ἴσως εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἀντικρύζῃ μὲ περισσότερο θάρρος τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς. Ἕνα βῆμα τοῦ ἔμεινε γιὰ νὰ βγῇ νικητής.

Μὰ ἕνα πεῖσμα προσκολλημένο σὲ κακούργες κοινωνικὲς συνθῆκες καὶ ἀπ' αὐτὲς ἀπορρέον, τὸν ὑστέρησε τὴν κρίσιμη ἀκριβῶς στιγμή, τῆς στοργῆς καὶ τῆς συνδρομῆς ποῦ τοῦ ἦσαν ἀπαραίτητες. Τὸ χτύπημα ἦταν καίριο. Ὁ κουρασμένος ἀπ' τὶς στερήσεις ὀργανισμός του, μὲ σωματικὴ διάπλαση προδιαθέτουσα πρὸς τὴν ἀπαισίαν ἀρρώστεια, ἐνέκυψε.

Ἐγκαταλελειμμένος καὶ ἀπ' ὅλους, πέθανε τὸ 1906 στὴν Κλινικὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὅπου τοῦ ἐγλύκαινε κάπως τὶς τελευταῖες του ἡμέρες ὁ φίλος καὶ συμμαθητής του, διαπρεπὴς σήμερον χειροῦργος κ. Ι. Κουντουρᾶς.

Σ. Β.

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ

ΣΙΒΡΙ - ΧΙΣΣΑΡ

Τὸ Σιβρὶ-Χισσὰρ (=ὀξὺ φρούριον) ἕδρα καζᾶ (ὑποδιοικήσεως) τῆς κεντρικῆς διοικήσεως Ἀγκύρας, εἶνε ἐκτισμένον εἰς τὸ κέντρον μεγάλου ὀροπεδίου, σχηματιζομένου ὑπὸ τοῦ ὄρους Δινδύμου (τουρκ. Μουράδ-δάγ), περιβαλλομένου δὲ νοτίως μὲν καὶ ἀνατολικῶς ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ Σαγγαρίου (τ. Σακαρία σού), βορείως δὲ ὑπὸ τοῦ Θύμβρου (τ. Πουρσὰκ σού), παραποτάμου τοῦ προηγουμένου. Ἔχει περὶ τὰς 15 χιλ. κατοίκων, τούρκων καὶ ὀλίγων Ἀρμενίων, ὧν ἡ τύχη ἀγνοεῖται σήμερον.

Ἡ πόλις, κατέχουσα τὴν θέσιν τῆς Ἰουστινιανουπόλεως τῶν Βυζαντινῶν, ἐκτείνεται, ἐν σχήματι ἡμισελήνου εἰς τοὺς ΝΔ πρόποδας ὄρους στεφομένου ὑπὸ φρουρίου, εἶνε δὲ ἐν γένει κομψὴ καὶ γραφική. Αἱ οἰκίαι αὐτῆς ὑπέρκεινται ἀλλήλων ἐπὶ τῶν ἀποτόμων καταφερειῶν τοῦ ὄρους καὶ στηρίζονται ἐπὶ τραχέων βράχων. Ὑπάρχουσι περὶ αὐτὴν ἴχνη ἀρχαίων οἰκοδομημάτων, ἀνηκόντων πιθανώτατα εἰς τὴν ἀρχαίαν πόλιν Πεσσινοῦντα, τὴν ὁποίαν τοποθετοῦσι πρὸς Ν τοῦ Σιβρὶ-Χισσὰρ καὶ πλησίον τοῦ ῥοῦ τοῦ ἄνω Σαγγαρίου. Ἐκ τῶν ἀρχαίων τούτων οἰκοδομημάτων, καλουμένων Μπαλὰ-χισὰρ ἢ Μπαλοῦ-χισάρ, μεταφέρονται εἰς Σιβρὶ-Χισσὰρ μάρμαρα καὶ ἄλλα ὑλικὰ πρὸς ἀνοικοδόμησιν νέων τοιούτων.

Τὸ Σιβρὶ-Χισὰρ εἶνε ὀνομαστὸν εἰς τὰ πέριξ διὰ τὰ βερύκοκκά του καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν ὡραίων πεχκημιδίων ἀπὸ ἔριον κλεκτόν.

Πεσσινοῦς.— Ἡ ἀρχαία πόλις Πεσσινοῦς ἐκτισμένη εἰς τὴν πρὸς Β. καμπὴν τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ, ἐκαλεῖτο πρότερον Δινδυμηνὴ καὶ Κυβέλη καὶ Ἀγδιστις, κατὰ τὸν Γεωγράφον Μελέτιον, καὶ ἦτο πόλις ἀξιόλογος, δευτέρα μητρόπολις μετὰ τὴν Ἄγκυραν καὶ ἐμπορικὸν κέντρον σημαντικόν, ἔχουσα θρόνον μητροπόλεως.

Ἡ πόλις αὕτη ἦτο περίφημος διὰ τὴν λατρείαν τῆς Μητρὸς τῶν Θεῶν ἢ Κυβέλης, ἡ ὁποία διὰ τοῦτο ἐλέγετο καὶ Πεσσινουντία καὶ τῆς ὁποίας ὑπῆρχεν ἐνταῦθα ἄγαλμα (ξόανον ἄμορφον), καταπεσὸν, ὡς ἐπιστεύετο, ἐξ οὐρανοῦ (πιθανὸν ἦτο ἀερόλιθος). Τὸ ἄγαλμα τοῦτο, κατὰ διαταγὴν χρησμοῦ τινος μετεφέρθη ἐν μεγάλῃ πομπῇ καὶ παρατάξει εἰς Ῥώμην ἐπὶ τούτῳ μεταβάσης εἰς Πεσσινοῦντα πρεσβείας.

Ἀμόριον.— Εἰς ὄχι μακρὰν ἀπὸ τοῦ Σιβρὶ-Χισσὰρ ἀπόστασιν καὶ πρὸς τὰ ΝΔ αὐτοῦ ἔκειτο τὸ Ἀμόριον, φρούριον ὀχυρώτατον τῶν Βυζαντινῶν κατὰ τοὺς πολέμους αὐτῶν ἐναντίον τῶν Ἀράβων, οἵτινες ἔχοντες γεγραμμένον ἐπὶ τῶν ὅπλων αὐτῶν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἵνα μὴ λησμονήσωσι κατηδάφισαν ἐντελῶς αὐτό. Εἰς τὸ φρούριον τοῦτο ἠναγκάσθη νὰ κλεισθῇ ὁ αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντῖνος Ε' ὁ Κοπρώνυμος, ὅτε ὁ Ἀρμένιος στρατηγὸς Ἀρτάβασδος ἐπαναστατήσας κατέλαβε τὸ Δορύλαιον (Ἐσκὶ Σεχήρ) καὶ ἐπολέμησε κατ' αὐτοῦ τῷ 742 μ. Χ.

Γέρμα.— Πρὸς Β. τοῦ Σιβρὶ-Χισσὰρ ἦσαν τὰ ἀρχαῖα Γέρμα Κολώνια, κοινῶς Γερμασί, κατὰ Μελέτιον, πόλις ἔχουσά ποτε καὶ θρόνον μητροπολίτου καὶ ἀπέχουσα τῆς Πεσσινοῦντος 16 μίλια. Ἡ πόλις αὕτη, οὖσα κατ' ἀρχὰς ἀποικία ῥωμαϊκὴ καὶ κατόπιν προοδεύουσα πολὺ ἐπὶ Βυζαντινῶν, ἐφημίζετο διὰ τὰς θερμὰς αὐτῆς πηγάς.

Αἱ γύρω τῶν Γέρμων πεδιάδες εἶναι πολὺ γόνιμοι καὶ ποτίζονται ἀπὸ πλῆθος ρυακίων, χυνομένων εἰς τὸν Σαγγάριον, καλλιεργοῦνται ὅμως ὀλίγαι. Παρέχουσιν ἐξαιρέτους νομὰς εἰς τὰς Ἀγκυρανὰς αἶγας τοὺς ἵππους καὶ τὰ ἄλλα κτήνη τῶν Τουρκομάνων τῶν μόνων κατοίκων τοῦ μέρους τούτου. Ἐνταῦθα τὸ κλίμα τὸ μὲν θέρος εἶναι πολὺ θερμόν, τὸν δὲ χειμῶνα πολὺ ψυχρόν· ἐπειδὴ δὲ ἡ χώρα εἶναι ἄδενδρος καὶ ὡς ἐκ τούτου στερεῖται ξυλείας, οἱ κάτοικοι μεταχειρίζονται πρὸς θέρμανσιν τὴν κόπρον τῶν ζώων προηγουμένως ξηραίνοντες ἀναμιγνύοντες μὲ ἄχυρον. Ἡ ἀποξήρανσις τῆς χώρας πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὰς βοσκούσας αἶγας.

(«Ἁρμονία») Σμύρνη Κ. Σ. Ι.

ΘΑ ΦΟΝΕΥΣΟΥΝ 30,000 ΙΠΠΟΥΣ

Ἀνηγγέλθη εἰς Λονδῖνον ὅτι 30,000 ἵπποι ἐν Μεσοποταμίᾳ θὰ θανατωθοῦν, διότι εἶναι πολὺ δαπανηρὰ ἡ μεταφορά των εἰς Ἀγγλίαν—40—50 λίραι δι' ἕκαστον ἵππον. Εἰς Αἴγυπτον ἐπίσης εἶναι δύσκολοι καὶ δαπανηροὶ νὰ μεταφερθοῦν.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν λέγει ὅτι εἶναι καλλίτερον διὰ τοὺς ἵππους νὰ θανατωθοῦν ἐπιστημονικῶς παρὰ νὰ ἀφεθοῦν εἰς χεῖρας τῶν Ἰνδῶν ἰθαγενῶν.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις ἐκφράζεται αἰσιοδόξως διὰ τὸ Βορειοηπειρωτικὸν ζήτημα. Τοῦτο ὅμως δὲν ἐμποδίσει τοὺς Ἀλβανοὺς νὰ καταλάβουν τὴν Χειμάρραν καὶ νὰ ἐγείρουν ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς Κορυτσᾶς καὶ τοῦ Ἀργυροκάστρου, πόλεις, διὰ τὰς ὁποίας τηλεγραφικαὶ πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ ἐκχωρηθῶσιν εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ διάψευσις τὴν ὁποίαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐκάμεν ὁ κ. Γούναρης εἰς τὸν βουλευτὴν Ἀργυροκάστρου Ἀδαμίδην δὲν θὰ διαψευσθῇ καὶ πάλιν ὑπὸ τῶν πραγμάτων, ὡς ἐγένετο διὰ τὴν Χειμάρραν. . . .

ΟΣΑΚΙΣ ὁ Φιλελεύθερος τύπος ἐμέμφετο τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν διπλωματικὴν μας ἀπομόνωσιν, τὰ ὄργανα τῆς προεπασσον ψαλμῳδίας τὴν Σερβίαν καὶ τὴν Ρουμανίαν πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἐναντίου.

Εἰς τὸν Βυζαντινὸν «Βόσπορον» ὅμως Ρουμάνος δημοσιογράφος διακηρύττει ὅτι ἡ Ρουμανία διάκειται ἐχθρικῶς πρὸς τὰς ἐνεργείας τῆς Ἑλλάδος ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπ' αὐτῆς κατοχὴν τῶν Στενῶν. Ὅταν δὲ διατυποῦνται τοιαῦται διαθέσεις ἐκ μέρους τῶν δημοσιογράφων, δὲν ἀποκλείεται νὰ ἴδωμεν ταύτας αὔριον ἐπισημότερον ἐκδηλουμένας. Ἡ Κυβέρνησις ἆρα γε τί φρονεῖ ; Εἰς ὅλα τὰ προβαλλόμενα ζητήματα καὶ διεκδικήσεις διὰ διδῇ τὴν ἀπάντησιν τὸ Ἑλληνικὸν τηλεβόλον ; Τὸ διπλωματικὸν τοιούτων τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων ἕως πότε θὰ σιγᾷ.

ΔΕΝ ΘΑ ΗΤΟ ἄσκοπον νομίζομεν νὰ συστήσωμεν πρὸς τὰς ἀστυνομικὰς τῆς νήσου μας ἀρχὰς νὰ λάβωσιν ἀπὸ τοῦδε τὴν φροντίδα τῆς αὐστηρᾶς ἀπαγορεύσεως τῶν πυροβολισμῶν κατὰ τοὺς ἀσφαλῶς ἐπικειμένους πανηγυρισμοὺς τῆς νίκης τοῦ στρατοῦ μας. Τὴν ἐνέργειαν ταύτην θεωροῦμεν τόσῳ μᾶλλον ἐπιβεβλημένην, καθόσον τὰ ἐκ τῶν τοιούτων πυροβολισμῶν θύματα κατὰ δεκάδας ἠριθμοῦντο ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ. Ἡ πρόληψις τῶν ἀτυχημάτων θὰ ἦτο πολὺ τιμητικωτέρα διὰ τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς ἢ ἡ σύλληψις τῶν δραστῶν αὐτῶν μετὰ τὴν συντέλεσιν οἱουδήποτε ἀτυχήματος.

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ὅτι ἡ ζέστη τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἐπέδρασεν ἀξιολύπητα ἐπὶ τοῦ Βενιαμὶν τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Λεσβιακοῦ λαοῦ. Διότι ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται ἡ μανία του, νὰ θέλῃ νὰ παριστάνῃ ὡς ψευδομένους ἐκείνους οἵτινες πολλάκις μέχρι τοῦδε τὸν ἐξετίναξαν ὡς **ψεύτην καὶ πλαστογράφον**, χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ τοὺς διαψεύσῃ ὁ ἐνπίμος σκαιμαχῶν πτωχὸς τῆς Σαλπιγγος. Λυπούμεθα βεβαίως καταπάρδα τὸν ἀτυχῆ πληρεξούσιον διὰ τὴν κατάστασιν του αὐτὴν ἀλλὰ καὶ δὲν δυνάμεθα ἀτυχῶς νὰ τοῦ φανῶμεν χρήσιμοι. Κατ' ἀρχὴν ἀποφεύγομεν νὰ ἀναμιχθῶμεν εἰς ἔργα ἀλλότρια καὶ μάλιστα εἰς τοιαῦτα τῆς ἀποκλειστικῆς ἁρμοδιότητος ἐπιστημόνων ἐκ Κερκύρας.

ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ προγενεστέραν σύστασίν μας περὶ καταβρέγματος τῆς εἰς τὴν Γεν. Διοίκησιν, Νομαρχίαν, Στρατολογικὸν Γραφεῖον καὶ Δικαστήρια ἀγούσης ὁδοῦ. Εἶναι ἡ μᾶλλον συχναζομένη ὁδὸς τῆς πόλεως καὶ εἶναι ἐντροπὴ νὰ μένῃ εἰς τοιαῦτα χάλια. Δὲν εἴσθε σύμφωνος κ. Δήμαρχε ;

ΑΝ ΔΕΝ ΠΡΟΛΗΦΘΗ ἡ ἀπειλουμένη ἀπεργία τῶν ἀρτοεργατῶν, ἡ εὐθύνη θὰ βαρύνῃ καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν τῆς πόλεως μας. Ἡ δὲ κοινωνία μας πιστεύομεν ὅτι θὰ ἀποδώσῃ ὅλον τὸ δίκαιον εἰς τοὺς ἀρτοεργάτας, οἱ ὁποῖοι δὲν ζητοῦν τίποτε ἄλλο, εἰμὴ τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν καὶ τήρησιν τοῦ περὶ ὡρῶν ἐργασίας καὶ ὑγιεινῆς εἰς τοὺς ἀρτοποιοὺς Βασιλικοῦ Διατάγματος. Τὸ Διάταγμα τοῦτο προβλέπει κυρίως περὶ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν ἐργατῶν, ἐχούσης μεγάλην σχέσιν πρὸς τὴν Δημοσίαν ὑγείαν. Ἂν δὲ ὑπάρχουν ὀλίγοι ἀσυνείδητοι ἐργάται οἵτινες δὲν γνωρίζουν νὰ ἐπωφεληθοῦν τοῦ προστατεύοντος αὐτοὺς Διατάγματος τούτου, καὶ ὀλίγοι ἀρτοποιοί, οἵτινες ἀσεβοῦν πρὸς αὐτό, ἡ εὐθύνη τῆς ἀστυνομίας, εἰς τὴν ὁποίαν εἶνε ἀνατεθειμένη ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Διατάγματος τούτου, εἶναι ἐξ ἴσου μεγαλειτέρα, ἀφοῦ ἐπιτρέπει τὴν τοιαύτην ἀσέβειαν πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα, τὴν ὁποίαν ἀσέβειαν θὰ ἠδύνατο νὰ πατάξῃ μία αὐστηρὰ ἐκάστοτε ἐπιθεώρησις τῶν ἀρτοποιείων.

ΤΟΠΙΚΑ

— Επάνοδος τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ

Ἐπέστρεψεν ἐκ τῆς ἀνὰ τὰ βόρεια μέρη τῆς νήσου μας περιοδείας του ὁ κ. Γεν. Διοικητής, ὅστις ἀφοῦ ἐπεθεώρησε τὰς διαφόρους ἐπισκευασθείσας καὶ ἐπισκευαζομένας ὁδοὺς διὰ τὰς ὁποίας ἀπασχολοῦνται 500 ἐργάται, προέβη εἰς τὴν λύσιν καὶ διαφόρων τοπικῶν ζητημάτων ἐνδιαφερόντων τὰς κοινότητας τὰς ὁποίας ἐπεσκέφθη.

Οὕτως ἀπεφασίσθη νὰ ἱδρυθῇ ἐν Καλλονῇ νέον σχολικὸν κτίριον καὶ ἐδόθη διαταγὴ εἰς τὸν κ. Νομομηχανικὸν ὅπως ὑποβάλῃ τὴν σχετικὴν μελέτην μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐξευρεθέντων καὶ τῶν πόρων δι' ὧν θὰ ἱδρυθῇ τὸ ἐν λόγῳ Σχολεῖον.

Ἐπίσης εἰς τὴν Πέτραν διετάχθη ἡ ἐπισκευὴ τῆς ὁδοῦ τῆς ἑνούσης τὴν κωμόπολιν μετὰ τῆς Δημοσίας ὁδοῦ.

Ἐν Φίλιᾳ καὶ Σκαλοχωρίῳ διετάχθη ἡ μελέτη τῆς ἐπισκευῆς τῶν ὑδραγωγείων τῶν κωμοπόλεων τούτων.

Ἐν Σκαλοχωρίῳ ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς συνέστησεν Ἐπιτροπὴν ἐξ ἐγκρίτων Ὀθωμανῶν, ἵνα συντάξῃ κατάλογον ἐρανικῆς συνεισφορᾶς μεταξὺ τῶν Μουσουλμάνων διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ σχολείου των.

Ἐπίσης ἐλήφθη μέριμνα καὶ διὰ τὰ σχολεῖα τῶν Ὀρθοδόξων.

Ὁμοίως καὶ εἰς Μόλυβον ἐλήφθη πρόνοια διὰ τὸ ὑδραγωγεῖον καὶ διὰ τὰ λιμενικὰ ἔργα τοῦ Μολύβου ἐλήφθησαν ἐπίσης ἀποφάσεις ἐπιτόπιοι.

Πανταχοῦ ἐγένετο ἐνθουσιωδεστάτη ὑποδοχὴ εἰς τὸν κ. Γεν. Διοικητήν.

— Τὸ ζήτημα τοῦ λιμένος μας

Ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Δημαρχίαν ἔγγραφον δι' οὗ μέμφεται αὐτὴν διὰ τὴν ἀδράνειάν της ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύστασιν τῆς Λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, μὴ κατορθωθείσης εἰσέτι λόγῳ τῆς μὴ ὑποδείξεως ὑπ' αὐτῆς τῶν δύο ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς ὑποδεικνυομένων μελῶν. Συνιστᾷ δὲ εἰς αὐτὴν νὰ προέλθῃ εἰς τὴν κατάρτισιν ψηφισμάτων φορολογικῶν καὶ ἐπισπεύσῃ τὴν ἀπ' εὐθείας, πρὸς πρόληψιν χρονοτριβῆς, ὑποβολὴν τῇ Γενικῇ Διοικήσει τῶν ζητουμένων ψηφισμάτων, ἵνα καταρτισθῇ πλήρης ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ προκληθῇ ἡ ἔκδοσις τοῦ διὰ τοὺς λιμενικοὺς φόρους ἀπαιτουμένου Β. Διατάγματος, καὶ κατορθωθῇ, συνδυαζομένων τῶν διὰ τὰ Λιμενικὰ ἔργα Μυτιλήνης ἐνεργειῶν πρὸς ὁμοίας τοιαύτας διὰ τὰ ἐν Πλωμαρίῳ καὶ Λήμνῳ, νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ὑπὸ εὐνοϊκοὺς ὅρους διὰ τὴν Μυτιλήνην κατάρτισις τῶν συμβάσεων διὰ περὶ κατασκευῆς τῶν ἐγκεκριμένων λιμενικῶν ἔργων πρὸς σοβαροὺς οἴκους ἢ ἑταιρίας καὶ ἡ ταχεῖα ἔναρξις τῶν προωρισμένων νὰ ἐξωραΐσωσι τὴν πόλιν Μυτιλήνης καὶ νὰ ἀσφαλίσωσι τὸ μέλλον αὐτῆς Λιμενικῶν ἔργων.

— Ἐπισκευὴ καὶ ἀνέγερσις σχολείων

Ἀνεχώρησαν χθὲς δι' Ἀγιάσσον ὁ ἀρχιτέκτων τῶν Δημοσίων ἔργων κ. Ἀσ. Φούσκας μετὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως κ. Χριστοδουλοπούλου ὅπως ἐκπονήσωσι σχέδιον διαρρυθμίσεως τῶν ἐκεῖ σχολείων.

Ἐκεῖθεν θὰ μεταβῶσιν εἰς Πολιχνίτον διὰ τὴν σύνταξιν τῶν σχεδίων καὶ τῆς μελέτης διὰ τὴν ἐκ βάθρων ἀνέγερσιν σχολείου.

Μετὰ ταῦτα θὰ μεταβῶσιν εἰς Βασιλικὰ πρὸς ἐκλογὴν γηπέδου ἐπὶ τοῦ ὁποίου θ' ἀνεγερθῇ ἡ πρὸ πολλοῦ καιροῦ σχολή.

— Ἀπεργία ἀρτοποιῶν

Ἐπειδὴ οὐδεμία ἐνέργεια ἐγένετο ἀκόμη πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἐργατῶν ἀρτοποιῶν, οἵτινες ἠξίωσαν δι' ἐγγράφου των πρὸς τὴν Νομαρχίαν τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ ὡρῶν ἐργασίας καὶ ὑγιεινῆς ἐν τοῖς ἀρτοποιείοις Βασιλικοῦ Διατάγματος, συνελθόντες προχθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἀπεφάσισαν παμψηφεὶ ὅπως κηρύξωσι τὴν προσεχῆ Δευτέραν γενικὴν ἀπεργίαν ἂν ὡς τότε δὲν ληφθοῦν τὰ δέοντα μέτρα. Τὴν ἀπόφασίν των ταύτην, καθὰ πληροφορούμεθα ἐπρόκειτο νὰ ἀνακοινώσουν χθὲς δι' ἐγγράφου των πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Σωματείου τῶν ἀρτοποιῶν, τὴν Νομαρχίαν καὶ τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας.

Πιστεύομεν ἐν τούτοις ὅτι ἡ ἔγκαιρος ἐνέργεια τῶν ἀρχῶν θὰ ἀποσοβήσῃ τὴν ἀπεργίαν ταύτην.

— Ἔκρηξις πυρκαϊᾶς

Περὶ τὴν 11 μ.μ. τῆς προχθὲς πυρκαϊὰ ἐξερράγη εἰς τὴν καπνοδόχον τοῦ σαπωνοποιείου τῶν κ.κ. Ἀνδρεαπούλου καὶ Παπαδοπούλου κατασβεσθεῖσα ἀμέσως ὑπὸ τῶν ἐν αὐτῷ εὑρισκομένων σαπωνεργατῶν.

— Πανήγυρις ἐν Ἀκλειδιοῦ

Σήμερον Σάββατον θὰ ψαλῇ ἐν τῷ ρωμαντικῷ ναΐσκῳ τοῦ Ἀκλειδιοῦ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς Κοιμήσεως τὴν δὲ ἐπαύριον θὰ τελεσθῇ ἐπίσημος λειτουργία μετὰ πάσης ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως θὰ ψαλῇ δὲ μετὰ τὴν λειτουργίαν ὁ ἐπιτάφιος θρῆνος τῆς Θεοτόκου.

Πανήγυρις Ἁγ. Γεωργίου ἐν Περγάμῳ

Τελουμένης τὴν 17ην τρέχοντος μηνὸς Αὐγούστου καὶ ἡμέραν Τρίτην τῆς ἐπετείου πανηγύρεως τῆς εὑρέσεως τῆς εἰκόνος τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἁγίου Γεωργίου, παρακαλοῦνται πάντες οἱ φιλόθρησκοι χριστιανοὶ τῆς πόλεώς μας ὡς καὶ τῶν γειτονικῶν πόλεων καὶ χωρίων ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθουν εἰς τὴν ἱερὰν ταύτην πανήγυριν, διὰ τὴν ὁποίαν ἔχει ἐξασφαλισθῆ ἡ δέουσα φιλοξενία ἐκ μέρους τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐν Περγάμῳ τῇ 9 Αὐγούστου 1921

Ἡ Ἐπιτροπή

Ἀχιλλεὺς Λουκιδέλλης
Γεώργιος Κασιδόπουλος
Εὐστράτιος Μαρμαρέλης

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΜΙΚΡΟΥΛΑ

Ἔλα, μικρούλα, καὶ στὸ ἀγνὸ
ἂς πᾶμε ἐκεῖνο τὸ βουνὸ
νὰ χτίσουμε καλύβι.
Τὸ βλέπεις; Σύγνεφα πολλὰ
σὰ γέροι γάς κουβαλᾶ
στὴ ράχη του καὶ σκύβει.

Ἐκεῖ τὰ χιόνια του ὁ Χιονιὰς
μὲς στὴν καρδιὰ τῆς σκοτεινιᾶς
διαλάζουφοι σωριάζει.
καὶ ...
λυγιστὴ γλῶσσα σὰν ὄχι
ὁ Κεραυνὸς τινάζει.

Ἐκεῖ εἶναι Λύκος ποὺ πεινᾷ,
καὶ λάμπει του στὰ σκοτεινὰ
τὸ λιμασμένο μάτι...
Ὤ πάμε ναί! Σὰν ἄλογα,
θὰ μ' ἀγκαλιάζεις πιὸ σφιχτὰ
στοῦ πόθου τὸ κρεβάτι.

ΑΛΕΞ. ΠΑΛΛΗΣ

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ

Ο ΤΡΑΠΕΖΙΤΗΣ

Θὰ περιμένετε ὡρισμένως νὰ σᾶς παρουσιάσω τὸν τετριμμένον τύπον τοῦ τραπεζίτου τοῦ ἐργαζομένου σκυφτὰ 24 ὥρας τὸ ἡμερονύκτιον καὶ 366 ἡμέρας τὸ ἔτος μὲ αἰωνίως πενθηφοροῦσας χεῖρας, τοῦ θέσαντος ὕδωρ εἰς τὸ ἔλαιον ἵνα ἐπαναληφθῇ τὸ ἐν Κανᾷ θαῦμα, τοῦ μὴ ἔχοντος οὔτε ἱερὸν οὐδὲ ὅσιον ἔστω καὶ ἂν αὐτὸς ἢ οἱ πρόγονοί του ἐπεσκέφθησαν τοὺς Ἁγίους Τόπους... Ὄχι οἱ κύριοι αὐτοὶ ἀνήκουσι μᾶλλον εἰς τὴν ἀγχόνην παρὰ εἰς τὴν φιλολογίαν. Ἀλλ' οὔτε καὶ περὶ τραπεζίτου τοῦ στόματος πρόκειται. Ὁ ἄνθρωπός μας εἶναι μεγάλος ὅσον καὶ θεαματικός, λευκὸς καὶ ἀσπιλος.

Μὰ πρὸ παντὸς εἶναι μεγάλος. Ὁ κόσμος ὅλος εἶναι δικός του. Πίσω ἀπὸ τὸ ψαλιδισμένο μάτι του ὁ κόσμος ὅλος εἶναι ἐκλαπούτικος. Γέρνει ἀπὸ τὸ δεξιὸ μέρος καὶ τ' ἀριστερό του μάτι μαζὶ μὲ μιὰ πτυχὴν κάτω ἀπὸ τὸ μῆλο τῆς παρειᾶς του δίδουν στὸ πρόσωπό του μίαν ὑπέροχη ἔκφραση χιλίων Μεφιστοφελῶν. Καὶ ἕνα αἰώνιο σαρκαστικὸ μειδίαμα χρωματίζει τὰ χείλη του. Τί νὰ σκέπτεται αὐτὴ ἡ μεγάλη φυσιογνωμία βλέπουσα τὰς ἀθλιότητας τῆς κοινωνίας μας;

Περπατεῖ μὲ ἰδιόρρυθμο βάδισμα σχεδὸν ἀκροποδητὶ φοβούμενος μήπως τὸν πατήσῃ κανένα ἀνθρωπάκιο ποὺ τὸν περιστοιχίζει. Αἱ στάσεις του ὑπέροχοι, αἱ κινήσεις του θεαματικώταται, αἱ ἐκφράσεις του πρωτότυποι ὅσον καὶ κινηταί.

Ἄκρον ἄωτον λεπτότητος καὶ μιμοσυπτισμοῦ. Ἀπὸ τὴν τράπεζάν του ὅλοι οἱ συνδαιτημόνες ἀποχωροῦν καταγοητευμένοι τόσον διὰ τὰ ἀπαράμιλλα πνευματικὰ καὶ λεπτὰ ἐδέσματά του, ὅσον καὶ διὰ τὴν γλυκύτητα τῶν τρόπων καὶ τὴν ὑποχρεωτικότητα.

Κατακτητὴς καρδιῶν, τὸ καθὲ τυχερὸν βλέμμα σταματᾷ ἐπάνω του. Ἤκουσα ἀπὸ νεαρωτάτην ὕπανδρον κυρίαν νὰ τὸν ἀποκαλῇ Mon Napoléon! Εὐειδεστάτη δὲ καὶ γνωστοτάτη δεσποινὶς ἔκαμψε τὸν λαξευτὸν λαιμόν της ὑπὸ γωνίαν 45° μοιρῶν, ὥστε νὰ διατρέξῃ κίνδυνον στραγγαλίσματος, διὰ νὰ τοῦ στείλῃ τὸ πιὸ γλυκό της μειδίαμα.

Κάθεται πάντοτε εἰς τὸ μέσον τοῦ Κήπου διὰ νὰ ἔχῃ εὐρεῖαν ἀκτῖνα δράσεως. Ὅταν δὲ εἰς τὴν παρέαν του εὑρίσκωνται κυρίαι εἶναι ὁμιλητικώτατος. Παραθέτομεν ἕνα μαργαρίτην ἐσχάτως ἀλιευθέντα. Συνεζητεῖτο ἡ ἐτυμολογία τῆς λέξεως combinaison, γνωστοῦ γυναικείου ἐξαρτήματος ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, ὁπότε ἐξέδωκε τὸν ἑξῆς ὁρισμόν: «παράγεται ἀπὸ τὸ Κομπὶν καὶ ζῶνα». Κομπὶν εἶναι πόλις τῶν Ἰνδιῶν παράγουσα ἐξαιρέτους χασέδες καί... ζῶον ἐκ τοῦ φοροῦντος τὸ ἔνδυμα αὐτό...

Ἀφανής

ΓΕΛΟΙΟΙ

«Οἱ πρόγονοι ἡμῶν Ρωμαῖοι ἠξίωσαν καὶ κατώρθωσαν νὰ γίνωσι κοσμοκράτορες. Ἀλλ' ὁποία διαφορὰ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν Γάλλων περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν πρὸς τοῦτο μέσων καὶ τὴν διάρκειαν τῶν κατακτήσεων! Οἱ μὲν Ρωμαῖοι συνήθιζον νὰ ἐνεργῶσιν, οἱ δὲ Γάλλοι μόνον νὰ καυχῶνται. Οὗτοι εἶναι οἱ πρῶτοι ψεῦσται τοῦ κόσμου, ἡ δὲ ἀκαταμέτρητος αὐτῶν οἴησις καθιστᾷ αὐτοὺς γελοίους».

Γιοβέρτης

ΠΙΘΟΣ ΔΑΝΑΪΔΩΝ

Οὐδέποτε γελῶμεν τόσον πολὺ ὅσον ὅταν ἀναγινώσκωμεν στερεοτύπως εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι τὸ ποτήριον τῆς παρανομίας ἐπληρώθη καὶ ἐπίκειται ἡ ὥρα τῆς χύσεως. Ὁ «Ἀσμοδαῖος» κρίνων ἐκ τῶν ὅσα βλέπει, πιστεύει ὅτι τὸ ποτήριον τῆς ὑπομονῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι πίθος Δαναΐδων.

Μάρτιος 1875.—*Ροΐδης*

ΤΡΙΒΟΛΟΙ

Νεαρὰ δεσποινὶς ἀρίστης οἰκογενείας κατὰ τὰς μεσονυκτίους ὥρας τῆς προχθὲς ἐγκατέλειψε λάθρα τὸν οἶκον τοῦ πατρός της.

Ὅταν εὑρέθη μόνη εἰς τὸν ἔρημον δρόμον ἐταράχθη καὶ μεταμεληθεῖσα ἐπανῆλθεν εἰς τὰ ἴδια, ὅπου τῇ ἐγένετο θυελλώδης ὑποδοχή.

Μάρτυρας εἶχεν εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν περιπέτειαν τῆς νύχτας τ' ἀστέρια τὸ φεγγαράκι καὶ τὰ λοιπά.

*

Γλαυκῶπις δεσποινὶς ἐκαυχᾶτο προχθὲς εἰς τὸν κῆπον, τρίζουσα τοὺς ὀδόντας, ὅτι ἂν ποτὲ ἀπεφάσιζε νὰ βγάλῃ τὰ μάτια τοῦ ὑποψιανομένου θὰ τὸ ἔκαμνε μὲ τρία πηρούνια, ἅπερ καὶ ἐπεδείκνυε.

Εἰς παρατυχόντα γηραλέον κηπουρὸν ἀποροῦντα διατί τάχα δὲν ἔκρινεν ἀρκετὸν τὸ ἕνα, ἀπήντησεν ὅτι καὶ οἱ τρίβολοι ἔχουν τρεῖς ὀδόντας.

Λυπούμεθα ὅτι ἡ τριαδομανία της αὕτη δὲν ἦτο γνωστὴ ὀλίγας ὥρας ἐνωρίτερον, ὁπότε θὰ ἐσυγύριζετο τὸ πορτραῖτό της καταλλήλως.

*

Προτείνομεν νὰ ἀναρτηθοῦν εἰς τὰ δένδρα τῆς πλατείας τοῦ κήπου πινακίδες μὲ τὴν ὑπόδειξιν:

Ἡ εὐγένεια καὶ οἱ καλοὶ τρόποι ἐπιβάλλουν εἰς τοὺς γελῶντας θορυβωδῶς νὰ μὴν ἐνοχλοῦν τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἀπολαύσουν μουσικήν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν πινακίδων δύναται νὰ πληθυνθῇ καὶ νὰ ὀλιγοστεύῃ ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ Ἀθηνῶν προερχομένων ἑκάστοτε πλοίων...

*

Εἶνε παραδεδεγμένον ὅτι οἱ περισσότερον ἀγαπῶντες τὴν ζωὴν εἰς τὸν κόσμον ἀγωνιζόμενοι νὰ κρατήσουν αὐτὴν καὶ διὰ τῶν ὀδόντων, εἶνε οἱ γέροντες καὶ οἱ νοσοῦντες ἀνιάτως.

Εἰς μίαν ἐκ τῶν δυστυχῶν κατηγοριῶν πρέπει νὰ κατατάξωμεν ἀναποτικῶς κάποιον «κρύπτοντα» ἐσχάτως διὰ συρίγγος «ἐμπιστευτικῶς περίεργα καὶ ὕποπτα πράγματα».

Ἀλλ' ἐπειδὴ τόσον αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὅσον καὶ τὰ ἄλλα χαρακτηριστικά του εἶνε μαῦρα, δεχόμεθα ἀναγκαστικῶς ὅτι ἀνήκει ὁ δυστυχὴς εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν νοσούντων ἀνιάτως...

ὁ Κατινάγιας

ΣΤΟΝ ΚΑΠΟΥΤΖΗ...

Τρία «ἀμυγδαλόφυλλα»
— Ὢ ἀνατριχίλα!
Χανουμάκαι μοῦ κάμαν
Τῆς καρδιᾶ, τὰ φύλλα.
Τὸ πρῶτο εἶνε ζάχαρη
Μηλο τ' ἄλλο, ποὺ ...
Τὸ τρίτο, ...
Τὸ εἶνε ...

ΤΟ ΦΙΣΣΑΚΙ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ «ΣΤΟΧΑΣΜΟΥΣ»

Ὅποιος γνωρίζει νὰ ἔχῃ δίκηο, ἔχει κρυφὴ δύναμη. Ἐκεῖνο ποὺ τότε τοῦ χρειάζεται, εἶναι τὸ θάρρος. Ἡ τόλμη ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας, δὲν εἶναι αὐθάδεια.

*

Τὸ νὰ ἔχῃ κανεὶς φίλους ὅλους, εἶναι τὸ συνηθές. Τὸ νὰ ἔχῃ ἐχθροὺς ὅλους, βγαίνει ἀπὸ τὸ συνηθες. Τὸ νὰ ἔχῃ ἀληθινοὺς ἐπιστήθειους φίλους, τοῦτο εἶναι σπάνιο καὶ πολύτιμο Θεοῦ δῶρο.

*

Ἡ ἀλήθεια μέσα στὸ στῆθος ἐκείνου ποὺ δὲν τολμάει νὰν τὴν εἴπῃ, εἶναι σὰν τὰ χρήματα μέσα στὸ σεντοῦκι ἐκείνου ποὺ δὲν τολμάει νὰν τὰ ξοδεύῃ. Ἀλήθεια καὶ χρήματα, δὲν ὠφελοῦν παρὰ ὅταν διαδίδονται, ἐξοδεύονται.

ΑΝΔΡ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ

ΜΗΝΕΣ ΤΡΕΛΛΑΣ

Τὸ χειρότερον χαρακτηριστικὸν τῶν μηνῶν τούτων εἶνε ὅτι βοηθοῦν ὅσον κανεὶς ἄλλος τὴν τρέλλαν. Εἰς τὸ Δρομοκαΐτειον εἰσηχθήσαν κατὰ τοὺς μῆνας τούτους διπλάσιοι τρελλοὶ τοῦ κατὰ μέσον ὅρον κανονικοῦ ἀριθμοῦ. Ἴσως ἡ ζέστη νὰ μὴν εἶνε ὁ κυριώτερος λόγος τῆς παραφροσύνης δὲν ὑπάρχει ὅμως ἀμφιβολία ὅτι βοηθεῖ πολύ. Ἄλλως τε ἡ ζέστη, παρατηροῦν πολλοί, ἐπηρεάζει καὶ τὰ πολιτικὰ κινήματα. Ἂν ἐξετάσητε τὰς ἡμερομηνίας τῶν μεγάλων ἐπαναστάσεων θὰ ἴδητε ὅτι ἔλαβον χώραν κατὰ τοὺς θερμοὺς μῆνας, ἰδιαιτέρως δὲ κατὰ τὸν Ἰούλιον (4 Ἰουλίου ἡ ἀμερικανική, 14 Ἰουλίου ἡ γαλλικὴ κλπ. κλπ.)

ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

Ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις διὰ νομοσχεδίου ἀπαλλάσσει τοὺς ποιητὰς παντὸς φόρου.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ:

Μηχανήματα ἐλαιοτριβείου, πιεστήριον μετ' ἀντλίας ἀγγλικῆς κατασκευῆς Α', δυνάμεως μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων των.

Ἐπίσης μηχανήματα δυνάμενα νὰ ἀλέσωσι ταλκ καὶ σῖτον καὶ μία ἀνθρακιτομηχανὴ δυνάμεως 39 ἵππων ἅπαντα μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων των.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ Θρ. Μελανδινῷ. 1—3

— Ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς ἐν Πέτρᾳ

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Πέτρας:

Τὴν μεσημβρίαν τῆς Τετάρτης 11 τρέχ. ἀφίκετο δι' αὐτοκινήτου ὁ Γεν. Διοικητὴς κ. Σπηλιωτόπουλος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ κ. Παπαζῆ καὶ τοῦ πολιτευομένου κ. Εὐστρατιάδου. Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον καὶ τὰ λοιπὰ σωματεῖα μετὰ τῶν κατοίκων ὅλων ὑπεδέχθησαν τὸν κ. Διοικητὴν μετὰ καταδήλου θερμότητος καὶ χαρᾶς, κατόπιν δὲ ὡραίας προσφωνήσεως ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος κ. Μιχαηλίδου καὶ ἀνταξίας ἀπαντήσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ, ἀρίστην ἐντύπωσιν καταλιπούσης, ἡ Κοινότης παρέθηκεν αὐτοῖς γεῦμα. Ὁ κ. Διοικητὴς ἐνήμερος ὅλων τῶν ἀφορώντων τὴν Πέτραν ζητημάτων: λιμενικοῦ, ἱδρύσεως ἡμιγυμνασίου κλπ. συνεζήτησε ταῦτα λεπτομερῶς μετὰ τῶν ἁρμοδίων καὶ ὑπεσχέθη, ὅτι θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ταχυτέραν καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν τελειοτέραν ἐνσάρκωσιν τῶν ποθουμένων τῆς Πέτρας. Δὲν ἔχομεν καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι ὁ κ. Σπηλιωτόπουλος θὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἶνε, πρὸ παντὸς ἄνθρωπος τῶν ΕΡΓΩΝ, διότι ὁμολογουμένως ἕως τώρα ἐγνωρίσαμεν ἀρκετοὺς ἁρμοδίους τῶν λόγων.

Πετρολόγος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 12 Αὐγούστου

Ὁ κ. Γούναρης ὁμιλῶν εἰς δημοσιογράφους περὶ τοῦ Ἀλβανικοῦ ζητήματος, εἶπεν ὅτι ἡ Πρεσβευτικὴ διάσκεψις καὶ τὸ ἀνώτατον Συμβούλιον συνεζήτησαν ἤδη τοῦτο σχετικαὶ δὲ ἀποφάσεις δύνανται νὰ χαρακτηρίσωσιν αὐτὸ ὡς λελυμένον συμφώνως πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς ἀπόψεις. Ὑπάρχει ἐντούτοις πληροφορία Ἰταλικῆς πηγῆς καθ' ἣν τὸ Συμβούλιον τῆς κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν εἶνε ἤδη κεκηρυγμένον ὑπὲρ τῆς προσαρτήσεως τοῦ Ἀργυροκάστρου καὶ τῆς Κορυτσᾶς εἰς τὸ Ἀλβανικὸν Κράτος ἡ εἴδησις ὅμως αὕτη κρίνεται ὑπὸ τῶν διπλωματικῶν κύκλων ὡς πρόδρομος τοὐλάχιστον καὶ ὀφειλομένη εἰς προσπαθείας τῆς ἐν Ἰταλίᾳ διενεργουμένης Ἀλβανικῆς προπαγάνδας.

Κατὰ πληροφορίας ἐγκύρους ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία παρὰ τῇ κοινωνίᾳ Ἐθνῶν τῆς ὁποίας αἱ ἐργασίαι ἄρχονται τὴν 16/29 τρέχ. θὰ παραστῇ εἰς ὅλας τὰς συνεδριάσεις τὰς σχετικὰς μὲ τὰ ἐνδιαφέροντα τὴν Ἑλλάδα ζητήματα.

Τὸ Δελτίον τοῦ τύπου δημοσιεύει ἀνακοινωθὲν δηλοῦν ὅτι ἐντέλλεται νὰ διαψεύσῃ κατηγορηματικῶς τὴν ὑπὸ τοῦ βήματος τῆς Γενεύης κατ' ἀρχὰς δημοσιευθεῖσαν ὅλως ψευδῆ εἴδησιν καθ' ἣν ὁ πρώην Κάϊζερ ἀπηύθυνε συγχαρητηρίους ἐπιστολὰς πρὸς τὰς Αὐτῶν Μεγαλειότητας τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Βασίλισσαν.

Ἡ «Τέμπο» τῆς Ρώμης σχολιάζουσα τὸν ἀγῶνα τοῦ Παρισινοῦ Χρόνου ὑπὲρ ἐγκαταλείψεως ὑπὸ τῆς Ἰταλίας τῆς νήσου Σασώνος λέγει ὅτι ἡ Γαλλία ἐπιδιώκει νὰ ἀναπτύξῃ ἰδικήν της ἐπιρροὴν ἐν Ἀλβανίᾳ.

Τὰ Οὐγγρικὰ στρατεύματα τῇ αἰτήσει τῶν συμμάχων κατέλαβον τὴν Πρατιαν ἡ ὁποία εἶχεν ἀνακηρυχθῆ Δημοκρατία.

Ὁ κ. Θεοτόκης ἀπῆλθεν εἰς Ἐσκῆ Σεχήρ.

Ὁ νέος Ἰταλὸς Γεν. Διοικητὴς Δωδεκανήσου Κόμης Μποσδάρι, ἀναλαβὼν τὰ καθήκοντά του ἀπηύθυνε προκήρυξιν εὐχόμενος εἰς τοὺς κατοίκους τῶν Δωδεκανήσων ὑγείαν καὶ εὐημερίαν δηλοῖ δὲ ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν Διοίκησιν τῶν νήσων μετὰ τῆς προθέσεως ἀμερολήπτου δικαιοσύνης δι' ὅλους ἀνεξαρτήτως φυλοῦ καὶ θρησκεύματος.

Κατὰ τηλέγραφημα τοῦ Ἀρχιάτρου Ἀναστασοπούλου ἀποσταλὲν ἐκ Δεκελείας τὴν 8ην ἑσπερινήν, χθὲς τετάρτην ἡ κατάστασις τοῦ Βασιλέως παραμένει πάντοτε καλή. Ὁ Βασιλεὺς διῆλθεν ὅλην τὴν ἡμέραν ἥσυχος καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἐνοχλήσεως. Θερμοκρασία 36 καὶ 4 δέκατα. Ἀναπνοαὶ 16. Σφυγμοὶ 66.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Στὴν εὐγενεστάτη κ. Μαρίκα Στεφανέλλη ἐκφράζω καὶ δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας μου γιὰ τὰς προσπαθείας ποὺ κατέβαλλε νὰ μὲ διδάξῃ τὴ τέχνη της.

Βασιλική Ρούσσου

ΔΗΛΩΣΙΣ

Προτιθέμενος λίαν προσεχῶς νὰ ἐγκατασταθῶ ἐν Θεσσαλονίκῃ ὡς δικηγόρος, παρακαλῶ πάντας τοὺς ἔχοντας δοσοληψίας εἴτε μετ' ἐμοῦ, εἴτε μετὰ τοῦ γραφείου μου, νὰ προσέλθωσι καὶ κανονίσωσι ταύτας. Καθιστῶ δὲ γνωστὸν τοῖς ἀξ. κ. Πελάταις τοῦ Συμβολαιογραφείου μου ὅτι τοῦτο θέλει ἀναλάβει ὁ κ. Α. Ἀντωνιάδης Εἰρηνοδίκης καὶ δικηγόρος, διοριζόμενος κατ' αὐτὰς συμβολαιογράφος Μυτιλήνης.

Δ. Γ. Πουλάκος

Α. ΧΑΓΕΡ
Τέως Δικαστής
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Γραφεῖον ἔναντι Τελωνείου
Οἰκία Γ. Βλάχου 1—12

Τὰς ἐργασίας σας
εἰς τὸν «Ελ. Λόγον»

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀριθ. 3836 ΑΘΗΝΑΙ 12 Αὐγούστου ὥρα 11.20

Ἀρ. 3938 ΑΘΗΝΑΙ 13 Αὐγούστ. ὥρα 3 πρωϊνή

Η ΥΓΕΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ ἀρχιάτρου κ. Ἀναστασοπούλου ὁ Βασιλεὺς ἐκοιμήθη ἥσυχος τὴν παρελθοῦσαν νύκτα, διατελεῖ ἐντελῶς ἀπύρετος καὶ ἠγέρθη τῆς κλίνης. Οἱ σφυγμοί του εἶναι 72 αἱ δὲ ἀναπνοαὶ 18.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Ἀνακοινωθὲν τῆς Κυβερνήσεως σχετικῶς πρὸς τὰς συγκρούσεις περὶ τὰ ὑψώματα τοῦ Γορδίου, ἀναφέρει ὅτι αὗται ἐξακολουθοῦν νικηφόρως.

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα συνεκροτήθη μακρὰ σύσκεψις τῶν ὑπουργῶν μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Γούναρης θὰ προβῇ αὔριον εἰς μακρὰς δηλώσεις ἐπὶ τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος.

Η ΓΑΛΛΙΑ ΚΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΦΑΫΖΑΛ

Ὁ Γαλλικὸς τύπος ἐκφράζει τὴν δυσαρέσκειάν του διὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Φαϋζὰλ ὡς βασιλέως τῆς Μεσοποταμίας.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΟΥΝΑΡΗ ΔΙΑ ΤΗΝ Β. ΗΠΕΙΡΟΝ

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Γούναρης δεχθεὶς τὸν βουλευτὴν Κορυτσᾶς κ. Ἀδαμίδην, διεβεβαίωσεν αὐτὸν ὅτι τὸ Βορειοηπειρωτικὸν ζήτημα εὑρίσκεται εἰς εὐάρεστον ὁδόν, πάντα δὲ τὰ γραφόμενα περὶ ἐκχωρήσεως τοῦ Ἀργυροκάστρου καὶ τῆς Κορυτσᾶς εἰς τὴν Ἀλβανίαν εἶναι ἀνυπόστατα.

Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΣΤΕΝΑ

Εἰς τὴν Γαλλόφωνον ἐφημερίδα «Βόσπορος» τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Ρουμάνος δημοσιογράφος δημοσιεύει ἄρθρον τονίζων ὅτι ἡ Ρουμανία ἐχθρικῶς προσβλέπει πρὸς τὰς ἐνεργείας τῆς Ἑλλάδος περὶ κατοχῆς ὑπ' αὐτῆς τῶν Στενῶν, φρονοῦσα, ὅτι ἡ μᾶλλον ἐπιβεβλημένη λύσις εἶναι ἡ διεθνοποίησις αὐτῶν.

ΓΕΡΜΑΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΙΡΗΝΗ

Σήμερον ὑπογράφεται ἡ μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ἀμερικῆς εἰρήνη.

ΛΟΥΖΑΣ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΜΕΛΑΝΔΙΝΟΥ

Ἀτμοπλ. Ἐν Μυτιλήνῃ καὶ Σὺ Εἰδοποιήσεις

Τὸ θαλαμηγὸν καὶ ἠλεκτροφώτιστον ἀτμόπλοιον «ΚΛΕΙΩ» ταχύτητος 12 μιλίων καθ' ὥραν ἀναχωρεῖ:

Ἑκάστην Κυριακὴν καὶ Τετάρτην ὥραν 7 π. μ. διὰ Κυδωνίας, Κεμέριον καὶ Ἀδραμύττιον, καὶ

Ἑκάστην Δευτέραν καὶ Πέμπτην ὥραν 8 π. μ. διὰ Μόλυβον, Δίκελι, Σύρον.

Ἐπιστρέφει ... ὥραν 4 μ. μ. 3—6

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου

ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

«Β. Α. Φ. Η ROXANE»

Ἰδοὺ μία ἐφεύρεσις ἡ ὁποία ... τὰ παλαιὰ καὶ ξεθωριασμένα φορέματα ... ἐνδύματα ... ἀνοιγεῖα.

Ἡ ... βαφὴ «Ρωξάνη» ... εὐκολώτατα καὶ ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν ... φορέματα ... χρωματισμοὺς ... πολὺ ... εἰς ...

Πωλοῦνται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς ... Κατάστημα

ΚΑΤΣΙΚΟΥ, ΒΑΛΑΚΕΛΛΗ & Σία

Κεντρικὴ Ἀγορὰ — ἔναντι ... 3—10

ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΑΙ

OMEGA

; ; ;

Τὸ ἀρχαῖον Κοσμηματοπωλεῖον

ΚΩΝΤΗ ΒΕΗ

ἀνασυσταθὲν ἤδη ἔναντι τοῦ Σαπωνοποιείου Μαρσίνη καὶ πλησίον τοῦ Συμβολαιογραφείου Δ. Πουλάκου, ἐκτελεῖ πᾶσαν χρυσοχοϊκὴν ἐργασίαν ἀπαράμιλλον καλαισθησίας, ταχύτητος καὶ τιμῶν κατὰ 30 % ὀλιγώτερον ἐκ τῶν ... κατασκευάζωμεν κοσμημάτων, ... διαφόρου μεγέθους, ... ξύλου ... τεμνομένων ... ποιεῖα ... καὶ προσωπεῖα.

Ἐν ... ἐπιδιορθοῦνται καὶ ὡρολόγια διαφόρων εἰδῶν.

Τὰς παγκοσμίου φήμης φωτογραφικὰς μηχανὰς
CONTESSA — NETTEL
STUTTGART
προμηθεύεσθε ... Γερμανικὸς Οἶκος
ΟΛΥΜΠΙΑ

Ζητήσατε τὰ ἀσυναγώνιστα Σιγαρέττα τῶν 0.65 ὡς καὶ Κανέλα τῶν 0.75 ... λεπτῶν

τοῦ

ΚΑΡΔΑΣΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΛΙΩΤΑΚΗΣ ΧΑΡΑΚΤΗΣ

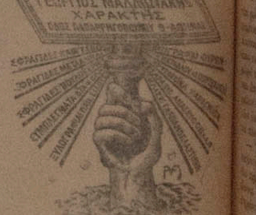

Ἀντιπρόσωποι:
ΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΚΑΚΗΣ
Κεντρικὴ Ἀγορὰ Μαζῆ Φωτῶ

ΤΣΙΠΟΥΡΟ, ΜΑΣΤΙΧΑ
ΚΟΝΙΑΚ, ΚΡΑΣΙΑ ΑΓΝΑ
ΜΟΝΟΝ
εἰς τὸ ἐργοστάσιον ποτοποιΐας
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΨΑΡΕΛΛΗ
Ἐν Μυτιλήνῃ.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΟΤΟΠΟΙΪΑΣ
«Η ΗΒΗ»
ΑΔΕΛΦΩΝ Ε. ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΟΥ
Ποτὰ ἁγνὰ γνήσια ἀπεσταγμένα
Ἀναγνωρίζονται ὡς τὰ τελειότερα καὶ ἀγνότατα ποτὰ τῆς Μυτιλήνης. 11—